

عنوان مقاله:

اثر روش تجویز مکمل سلنیوم و ویتامین ای در اواخر آبستنی بر غلظت سلنیوم در میش ها و بره های حاصل از آنها

محل انتشار:

ششمین کنگره بین المللی توسعه کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

فرونوش زنگیشه - دانشجوی ارشد علوم دامی، دانشگاه رازی

محمد مهدی معینی - دانشیار گروه علوم دامی، پردیس کشاورزی، دانشگاه رازی

فریدین هژبری - دانشیار گروه علوم دامی، پردیس کشاورزی، دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

تعداد ۱۸ راس میش آبستن از گله ۵۰ راسی جدا و در این مطالعه مورد ارزیابی قرار گرفتند. تیمارها شامل (۱) شاهد (دریافت مقدار ۱۰ میلی لیتر مکمل سلنیوم و ویتامین ای به صورت تزریقی دو هفته قبل از زایش (هر میلی لیتر حاوی ۵/۰ میلی گرم سلنیت سدیم و ۵۰ میلی گرم ویتامین ای (۲)، دریافت مکمل سلنیوم و ویتامین ای بصورت خوراکی ۳/۰ میلی گرم سلنیوم و ۵۰ میلی گرم ویتامین ای در کیلوگرم ماده خشک مصرفی (مخلوط با جیره و به صورت روزانه از چهار هفته قبل از زایش و تیمار ۳ تجویز ۱۰ میلی لیتر مکمل سلنیوم و ویتامین ای به صورت تزریقی چهار هفته قبل از زایش (۵ میلی لیتر) و دو هفته قبل از زایش (۵ میلی لیتر) بودند. نمونه هایی از خون، آغوز و شیر جهت اندازه گیری غلظت سلنیوم، گرفته شد. نتایج آزمایش نشان داد که غلظت سلنیوم سرم و آغوز میش ها در تیمار خوراکی بالاتر از گروه های دیگر بود ($P > 0.05$). در روز تولد میانگین غلظت سلنیوم سرم خون بره ها در تیمار خوراکی نیز بالاتر از دو گروه دیگر بود ($P > 0.05$). نتایج نهایی این مطالعه نشان داد که استفاده از مکمل خوراکی سبب افزایش غلظت سلنیوم سرم و آغوز میش ها و بره های حاصل از آنها شد.

کلمات کلیدی:

آغوز، سلنیت سدیم، سلنومتیونین، شیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1622969>

